

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 14 0 К 003578 18 Кв 5
Бања Лука, 16.08.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осумњиченог М.С. и др., због кривичног дјела неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о приједлогу окружног јавног тужиоца у Источном Сарајеву број Т17 0 КТ 0009720 18 од 14.08.2018. године, за продужење притвора против осумњиченог М.С., након изјашњења поводом тог приједлога осумњиченог и његовог браниоца Ј.И., адвоката из С., дана 16.08.2018. године донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

На основу члана 200. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске, продужава се притвор према осумњиченом М.С., за још 2 (два) мјесеца, тако да притвор по овом рјешењу може трајати најдуже до 22.10.2018. године до 04,30 часова.

О б р а з л о ж е њ е

Окружно јавно тужилаштво у Источном Сарајеву (у даљем тексту: тужилац), поднијело је овом суду приједлог за продужење притвора за још 3 (три) мјесеца против осумњиченог М.С., против кога се код тог тужилаштва води истрага да је починио кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. Кривичног законика Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 64/17, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС). Продужење притвора се предлаже из разлога предвиђених у члану 197. став 1. тачка б) Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 53/12, са измјенама, у даљем тексту: ЗКП РС).

На рочишту за изјашњење поводом приједлога тужиоца, одржаног дана 15.08.2018. године пред Окружним судом у Источном Сарајеву, у смислу члана 200. став 5. ЗКП РС, тужилац Халида Врабац је у цијелости остала код поднесеног приједлога за продужење притвора од 14.08.2018. године, док је бранилац осумњиченог изјавио противљење приједлогу тужиоца за продужење притвора, оспоравајући основану сумњу да је осумњичени Самарџић починио кривично дјело за које се терети, као и постојање посебног притворског разлога

из члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС, те је предложио да се приједлог одбије, а осумњичени се сагласио са излагањем свог браниоца.

Размотривши приједлог за продужење притвора, доказе и списе истражног предмета на којима се приједлог заснива, као и изјашњење одбране поводом приједлога, овај суд је одлучио као у изреци овог рјешења, из сљедећих разлога:

Постојање основане сумње да је осумњичени М.С. починио кривично дјело које му се ставља на терет наредбом о спровођењу истраге Окружног тужилаштва у Источном Сарајеву, је утврђивано и образлагано приликом доношења рјешења Окружног суда у Источном Сарајеву о одређивању и продужењу притвора осумњиченом. Од времена доношења тих рјешења па до данас није доведена у питање правилност чињеничних закључака на којима су ова рјешења заснована. Оцјеном свих до сада прикупљених доказа који су достављени суду, како појединачно сваког доказа, тако и доводећи их у међусобну везу, овај суд утврђује да и даље постоји основана сумња да је осумњичени извршио кривично дјело које му се ставља на терет.

Наиме, из садржаја пресретнутих разговора произлази основана сумња да је осумњичени у наведеном временском периоду од мјесеца фебруара до маја 2018. године био у сталној телефонској и другој комуникацији са осумњиченим С.Б., а овај са другим осумњиченим лицима у циљу набављања и препродаје опојне дроге, у којим комуникацијама користе посебне жаргонске изразе, а који упућују да они разговарају о опојној дроги. Тако из садржаја транскрипта (ознаке ИИД 195), ова два осумњичена, треће лице које спомињу у разговору означавају као “матори”, затим користе изразе “јави кад овај “мој” крене у та “дрва..” (транскрипт број ИИД 206) или када шифровано говоре “...гори брате јуче, цијели дан ме јуре, људи питају за обадвије дјевојке (ИИД 207) или када наводе “јави кад крене, човјек спреман, људи ме убише зову, остати не могу жив, хоће обје да пију (ИИД 211) или када осумњичени С. шаље поруку осумњиченом Б. (ИИД 217) “може брате, ал да дођу прије мрака та дрва, да их могу сложити и продати неким који метар”. На постојање основане сумње у односу на осумњиченог С. указује и садржај Извјештаја о почињеном кривичном дјелу број 16-03/1/2-230.2-76/18 од 22.05.2018. године ПУ И.С. и Извјештај о извршеном претресу куће у Г. улици, коју користи осумњичени у З. (број 19-03/1/2-230-222/18 од 22.05.2018. ПУ З.), гдје су пронађени и одузети предмети који указују да је осумњичени предузимао инкриминисане радње користећи већи број мобитела (10 комада и већи број СИМ картица), затим нађене су и одузете провидне ПВЦ кесице са траговима прашкасте материје и дигитална вага (који су предмет вјештачења), што упућује на вагање и препакивање опојне дроге. Осим тога овакав закључак додатно потврђује након полицијске потјере пронађени одбачени пакет са материјом која подсећа на опојену дрогу. Дакле, када се наведени докази доведу у међусобну везу, несумњиво произилази да и у овој фази истраге постоји довољно доказа који упућују на закључак да и даље постоји основана сумња да је осумњичени извршио кривично дјело неовлаштене производње и промета опојних дрога из члана 207. став 3. КЗ РС, чиме је испуњен општи услов за одређивање, односно, продужење притвора.

Надаље, разматрајући притворски разлог прописан одредбом члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС, овај суд налази да он и даље егзистира. Наиме, основано тужилац указује да постоји основана бојазан да ће осумњичени уколико се нађе на слободи ометати кривични поступак утицајем на свједоке или саучеснике, без обзира што у приједлогу није исте идентификовао именом и презименом, на што је бранилац осумњиченог приговорио, јер из приложених доказа, свједоци и саучесници као такви постоје али су за сада још увијек неидентификовани. На то посебно указују садржаји приложених транскрипта, обзиром да тужилац још увијек располаже само са надимцима, као што су дебели, сиједи, матори, мој човјек и слично, јер вјештачење одузетих телефона и СИМ картица одузетих приликом претреса просторија које је користио осумњичени, а за које постоји основана сумња да их је исти користио у комуницирању са саучесницима и другим лицима у циљу набавке и препродаје опојне дроге, још увијек није завршено. Та лица нису неодређена јер су из круга оних који су остваривали комуникацију путем пресретнутих телефонских разговора. Ови разговори и телефони су предмет вјештачења, а које подразумијева и идентификовање лица која разговарају, што и јесте циљ и задатак даљег тока истраге. Дакле, стање истраге говори о комплексности понашања осумњиченог у циљу скривања инкриминисаног понашања од органа гоњења, које овај предузима у континуитету, према садржају пресретнутих разговора и то у дужем временском периоду, који прелази најмање два мјесеца, а такво понашање указује да би боравком на слободи утицао на саучеснике и свједоке ступивши са њима у контакт и тиме омео ток истраге. С обзиром на све то испуњени су и услови за продужење притвора по основу члана 197. став 1. тачка б) ЗКП РС.

Када се има у виду сложеност поступка истраге, посматрано с аспекта доказног материјала који је до сада прибављен и кога је нужно у даљем току истраге прибавити, аргументи тужиоца, којима се поткрепљује приједлог за продужење притвора, те тежина кривичног дјела за које се истрага спроводи, овај суд налази да наведене околности представљају нарочито важне разлоге у смислу члана 200. став 3. ЗКП РС, уз постојање напријед утврђеног притворског разлога.

Законска могућност продужења притвора преко три мјесеца у фази истраге, поред постојања неког од разлога за притвор, условљава се и тежином кривичног дјела, посматрано кроз запријећену казну (прецизирано на кривично дјело за које се може изрећи казна затвора десет година или тежа казна) и постојањем нарочито важних разлога који оправдавају продужење притвора преко три мјесеца. Остварен је законски услов за продужење притвора који се огледа у тежини дјела обзиром на запријећену казну за кривично дјело за које се води истрага, а нарочито важни разлози, као један од кумулативно прописаних услова за продужење притвора преко три мјесеца у фази истраге, се манифестују у сложености поступка истраге, посматрано са аспекта доказног материјала кога је нужно у даљем току истраге прибавити.

Имајући у виду одредбу члана 196. став 4. ЗКП РС, према којој трајање притвора мора бити сведено на најкраће нужно вријеме, те да је дужност свих органа који учествују у кривичном поступку да поступају са посебном хитношћу, приједлог тужиоца у том правцу, те обим и карактер истражних

радњи које је потребно обавити у даљем току истраге, овај суд сматра да је продужење притвора у трајању од 2 (два) мјесеца, довољан период у коме ће се довршити истрага.

Обзиром на све напријед изложено, одлучено је као у изреци овог рјешења, на основу одредбе члана 200. став 3. ЗКП РС.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

ПОУКА: Против овог рјешења дозвољена је жалба у року од три дана по пријему рјешења, вијећу овога суда у другом саставу. Жалба не задржава извршење рјешења.

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић